

[Breckmann]

stiske ulv indenunder. Og så sikkert som jeg står her på talerstolen, så kan arbejdsløsheden i Danmark kun forværres. Den eviggøres desværre af blandingsøkonomiens indbyggede selvmodsigelser, den er prisen, som befolkningen og samfundet må betale for at fristes af og falde for socialismens betagende, bedragende og i sidste ende falske evangelium. Det håber jeg at Kristeligt Folkeparti til stadighed minder sine regeringspartnere om. Men det er selvfølgelig demokratiets pris, og den pris bør vi os selvfølgelig for.

Til slut i sin starttale nævnte statsministeren Grønland og Færøerne som sædvanlig, og vi får senere i dag lejlighed til at debattere beslutningsforslag nr. B 56. Da skal jeg komme ind på en mere detaljeret redegørelse for mine synspunkter. Men jeg vil dog tillade mig nu at berøre Færøernes aktuelle tilstand.

Statsgarantien til landsstyret og indskuddet til Sjóvinnubankin gennem Finansieringsfonden af 1992 i oktober i fjor på i alt 500 mio. kr. pålagde Færøerne nogle rammebetingelser, som vi skulle opfylde. Derimod var mærkeligt nok Den Danske Banks indskud i Føroya Banki politisk konsekvensløst. Kravene til landsstyret i oktober gjaldt f.eks., at vi skulle sørge for at få balance i lagtingsbudgettet, der skulle sættes et politisk-økonomisk stabiliseringsprogram i gang i samråd mellem IMF, regeringen og landsstyret, og nogle af vore erhvervslove skulle ajourføres i overensstemmelse med de lignende danske.

Men den vedvarende råvarekrise på Færøerne gjorde det allerede dengang og gør det stadig væk ganske indlysende, at selv kæmpehensættelser i 1980'erne og derved velkonsoliderede færøske banker ikke ville klare det enorme pres, som en 40 pct.s nedgang i fiskeriet samt faldende fiskepriser de sidste år lagde vore banker under.

Jeg havde dog ikke regnet med, at den nye redningsaktion ville blive nødvendig før nu til foråret. Men at den ville komme, det var jeg fuldstændig klar over.

Den negative udvikling i fiskeriet, nedgangen i alle erhverv og indtægter samt en galoperende vækst i ledigheden på Færøerne som en konsekvens af råvarekrisen, alt dette har fremskyndet denne her nye kollaps, som dog foreløbig heldigvis blev afværget nu i weekenden.

Men jeg er sikker på, at vi står i den samme situation i april-maj i år, som vi gør nu, og at Huslånefonden og vore sparekasser vælter senere på året.

Der er flere årsager til Færøernes fortsat dybe krise, f.eks. den for lille fangstmængde og indtjening fra fiskeriet, for store rente- og afdragsforpligtelser på gæld især til udlandet, for store offentlige og private løn- og produktionsomkostninger – det er en hovedårsag – og et for højt skatte- og afdragstryk på Færøerne, der hænger meget nøje sammen med de for høje offentlige lønninger. Og for det femte: Nogle for hårde og ganske forkerte danske krav om strukturændring i erhvervene og i den offentlige forvaltning på Færøerne.

Så længe disse fem skævheder ikke ændres, fortsætter Færøernes nedtur og ender med en tragedie og en forskrækkelse ikke bare for Færøerne, men for hele riget.

Da krisen rygtedes på Færøerne i lørdags, var jeg meget spændt på samspillet mellem den just tiltrådte Nyrupregering og Færøernes Socialdemokrati, der som bekendt sidder i landsstyret sammen med Folkeflokket.

Det socialdemokratiske mindretals betænkning i oktoberforslaget var nemlig meget skånsomt, og det blev udtalt i – med formandens tilladelse – respekt for rigsfællesskabets solidaritet. Videre sagde det socialdemokratiske mindretal dengang, at man beundrede de anstrengelser, man på Færøerne gør for at rette økonomien op, og man bekymrer sig over den indblanding i Færøernes indre anliggender, som aftalen fra oktober rummede.

Videre ville S' mindretal, hvis »det havde været taget med på råd, før aftalen blev indgået«, have anbefalet mindre indgribende vilkår i aftalen, hvad angår færøske budgetspørgsmål, ligesom mindretallet ikke ville have draget IMF-økonomer ind i et af rigsfællesskabets anliggender. Det var Socialdemokratiet i opposition i oktober.

Men nu fik piben pludselig en anden lyd, da samme Socialdemokrati var kommet i regering i januar måned. De nye betingelsers første udkast denne gang ville have været enden på hjemmestyrets selvbestemmelsesret, hvis det var blevet fastholdt. Tydeligvis var det oprindelige udkast til betingelser denne gang forfattet af nogle socialistiske dødbidere i det danske embedsværk.